

Bruksela, 5 grudnia 2022 r.
(OR. en)

15267/22

LIMITE

CYBER 395
COPEN 429
JAI 1612
DROIPEN 161
ENFOPOL 618
TELECOM 510
EJUSTICE 94
MI 899
DATAPROTECT 344
CODEC 1904

**Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:
2018/0108(COD)
2018/0107(COD)**

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej zharmonizowane przepisy dotyczące mianowania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów na potrzeby postępowań karnych

– Sprawozdanie z postępu prac

Kontekst

W 2018 r. Komisja przedstawiła pakiet legislacyjny składający się z wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie europejskich nakazów przedstawienia i zabezpieczenia dowodów elektronicznych w sprawach karnych oraz wniosku dotyczącego dyrektywy ustanawiającej zharmonizowane przepisy dotyczące mianowania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów w postępowaniach karnych. Po przyjęciu podejścia ogólnego w Radzie i sprawozdania Parlamentu negocjacje w ramach rozmów trójstronnych rozpoczęły się w lutym 2021 r. Od samego początku negocjacje były trudne, ponieważ współprawodawcy mieli rozbieżne poglądy na temat dość wielu kluczowych elementów tekstów.

Dużych trudności nastęczyła zwłaszcza kwestia tego, kiedy i na jakich warunkach organ w państwie usługodawcy w innym państwie członkowskim musiałby być powiadamiany o europejskim nakazie wydania dowodów skierowanym do tego usługodawcy. W związku z tym w pierwszym roku negocjacji prace nad tym dossier postępowały stosunkowo powoli.

Nabrały one tempa od wiosny bieżącego roku. W marcu i czerwcu 2022 r. odbyły się trzy rundy politycznych rozmów trójstronnych, które przebiegły w dobrej atmosferze współpracy, a całościowe porozumienie kompromisowe w sprawie tego pakietu ustawodawczego wydawało się być osiągalne pod koniec prezydencji francuskiej. Stanowiska w kilku ważnych kwestiach były jednak nadal rozbieżne, w związku z czym uzgodnienie całościowego kompromisu nie było możliwe.

Postępy osiągnięte w czasie prezydencji czeskiej

Prezydencja czeska kontynuowała intensywne prace na podstawie osiągnięć prezydencji francuskiej. Kilka wciąż otwartych kwestii okazało się bardzo trudnych do rozwiązania. Do ich wyjaśnienia koniecznych było kilka miesięcy dyskusji technicznych między instytucjami, o których regularnie informowano Grupę Roboczą COPEN, radców ds. WSiSW lub Coreper, zasięgając również ich opinii.

Podczas ostatnich etapów negocjacji najtrudniejsze dyskusje koncentrowały się wokół trzech aspektów.

Poważnych trudności nastęczyły szczegółowe elementy systemu powiadamiania o nakazach organów w państwie, w którym znajduje się adresat (przedstawiciel prawny lub wyznaczony oddział usługodawcy). W szczególności trudno było rozwiązać kwestię tzw. kryterium miejsca zamieszkania, dzięki któremu powiadomienia nie byłyby potrzebne w przypadkach, gdy dana osoba zamieszkuje w państwie wydającym. Rada dążyła w ten sposób do tego, by w sprawach wyłącznie lub głównie krajowych nie trzeba było przeprowadzać niekiedy pracochłonnego procesu powiadamiania.

Zawarte w rozporządzeniu przepisy dotyczące tego, że europejskie nakazy wydania dowodów powinny być kierowane do usługodawcy działającego w charakterze administratora danych, a nie do dostawcy usług przetwarzającego dane w imieniu administratora danych, pociągnęły za sobą szereg ważnych kwestii technicznych, co do których współprawodawcy nie mogli się porozumieć. Rada nieustannie podkreślała, że zbyt rygorystyczna lub uproszczona zasada mogłaby prowadzić do sytuacji szkodzących dochodzeniu.

Brzmienie i charakter przepisów dotyczących powodów odmowy również wzbudziły szereg wątpliwości. Zasadniczo Rada nalegała, aby organy sądowe zachowały pewien margines swobody.

W dniu 29 listopada 2022 r. odbyła się 8. i prawdopodobnie ostatnia runda rozmów trójstronnych. Atmosfera podczas rozmów trójstronnych była konstruktywna, a obaj współprawodawcy wykazywali się elastycznością, ale rozmowy na temat najbardziej kontrowersyjnych kwestii były trudne, gdyż obie strony stanowczo broniły swoich stanowisk.

Rozmowy trójstronne zakończyły się wstępnym porozumieniem w sprawie wcześniej nierozstrzygniętych części normatywnych rozporządzenia i dyrektywy. Prezydencja poinformowała Parlament, że to wstępne porozumienie nadal zależy od szczegółów technicznych, które są obecnie finalizowane na szczeblu technicznym. Pozostałe pomniejsze elementy w obu tekstach zostaną sfinalizowane na szczeblu technicznym.

Prezydencja ocenia ogólnie, że osiągnięte wstępne porozumienie kompromisowe będzie możliwe do zaakceptowania przez Radę. Pomimo że niektóre aspekty nie są idealne z punktu widzenia Rady, to wstępne porozumienie jest bez wątpienia najlepszym możliwym wynikiem, jaki mogła osiągnąć Rada.

Dalsze działania

Po osiągnięciu wstępnego porozumienia z Parlamentem prezydencja wraz z Parlamentem i Komisją podjęła intensywne wysiłki w celu sfinalizowania ostatnich kwestii technicznych w rozporządzeniu i dyrektywie.

Prezydencja dąży do jak najszybszego zakończenia tych prac, aby porozumienie polityczne w sprawie całości pakietu mogło zostać przedłożone do zatwierdzenia państwom członkowskim. Jeśli te nowe przepisy zostaną zatwierdzone, ich formalne przyjęcie nastąpiłoby na początku 2023 r.